

Ludányhalászi Hírmondó

XIV. évfolyam 2. szám

2012. június

Szinte észrevétlenül osont el mögöttünk az elmúlt három hónap; az idő kerekének nesztelen, sebes forgását a háromhavonta megjelenő falusi Hírmondó csak egy röpké pillanatra akasztja meg, mikor is feleszmélünk: újabb negyedévet hagytunk a hátunk mögött. Szomorkodásra azonban nincsen okunk, hiszen az emberi szívekhez oly közel álló évszak; a nyár köszöntött be honunkba, melyből már május elején egy kis ízelítőt kaphattunk. A természet magára öltötte szemet gyönyörködtető, színpompás köntösét; magába fogadva az éltető napsugár ezernyi fényét. Az erdők, rétek, tavak minden porcikája életre kelt, hogy pár hónapnyi tündöklés után, a természet zord erői előtt fejet hajtva elbukjon. De még mielőtt erre sor kerülne, háromhavi felüdülést ajándékoz nekünk, biztatva minket arra, hogy alkalomadtán vessünk egy-egy pillantást gyorsan tűnő szépségeire.

Az idei nyár falusi nyitánya egy különleges rendezvény lesz. Június 2-án a falunap az elszármazottak-, valamint az 1960 és 2005 közt végzett 45 osztály

találkozóival fonódik össze. Erről bővebben Brunda József tollából olvashatnak.

Júniusi lapszámunkban a már jól megszokott rovatainkkal találkozhatnak. Bódiné Mónika Sorsok, emberek rovatában ezúttal községünk házi orvosával, dr. Járosi Jánossal, míg Simon Gábor a Vállalkozói szellem rovatban a Verszab 2009 Kft. tulajdonosával; Klincsek Jánossal készített interjút. Olvashatnak az idei márciusi biciklitúráról; családtörténeti sorozatunkban pedig tovább szőjük a Pusztá család történetének szövevényes szálait. Új, állandó rovattal jelentkezik Nógrádi Kovács György, akivel előző lapszámunkban ismerkedhettek meg. Gyuri bácsi mókás, tanulságos történeteivel, aforizmáival szeretné gondolkodásra készíteni a Tisztelt Olvasót!

Végezetül kívánom községünk minden Lakójának, legyen fogékony a természet apró csodáira. Rohanó világunk igyekszik kioltni belőlünk az érzéseket, mintegy gondolat nélküli robottá formálva át az egyéneket. Javaslom, hogy olykor adózzunk egy-egy pillantást a Ménes-hídjáról, a bársonyos ködlepelbe burkolózó Palóc Olümposz felé – higgyék el, megéri!

Kovács Krisztián

Brunda József: Nem akartam üzenni...

Nem akartam üzenni,
Hisz Veletek szeretnék beszélni!
Ölelni Titeket, kikkel itt együtt éltem,
S megköszönni mindenkinek, hogy férfivá értem.

Midőn leültem, csillogó papírlapok néztek kérdően felém,
Szememből könnycseppek, agyamból megkopott emlékek peregtek elém.
S mégis, mit mondjak Nektek?! – Hogy milyen vad a Világ?!
Vagy milyenek voltunk: Mi, s a régi Iskolánk.

Fejem fölött hiába szaladtak az évek,
Majd két emberöltő távlatából is látom: amint be,
először lépek.
Megszéppent, zabolátlan gyermekeként érkezünk ide,
S tanáraink mindegyikének, egyenként voltunk mégis: a mindene.

Oktattak, neveltek, tiszteltek és szerettek,
Mindezt úgy, ahogy gyermeket csak szülője szerethet.
Tudom, késői a köszönet, hisz Többeteket már sír takar,

De gyermekként, még nem tudja az ember; hogy elméje s szíve mit akar.

S te, vén Iskola, hogy állsz majd elénk?
Ablakidből a szeretet, árad-e ma is még felénk?
S köveid közt, még mindig oly pallérozott elmék
oktatják a leckét,
Kik szavának öröm volt inni, minden egyes cseppjét.

És most, kik itt vagyunk, mit kívánjunk Néked?
Még sok-sok hosszú, s szép diákévet.
Légy mindig fiatal, s dicső múltad mindenkinek
mutassa az utat,
Hogy falaid közt csak az maradjon: ki szeret, tisztel, s példát mutat.

S mint vágató kocsu utáni porfellelgen az út, ha felszáll
annak pora,
Gyermekekori emlékeim is, úgy rebbentek tova.
De örök mementóul, egy apró gondolat nyilalt belém:
Az élet nem más, mint hit, küzdelem és remény!

Helyi Hírek / Ökosarok

Képviselő-testület ülésein történt

2012. márciusi ülésen a képviselő-testület módosította a Ludányhalászi Községi Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatát és rendeletet alkotott a közterületek fellobogózásáról.

Elfogadásra került a 2012. évi közbeszerzési terv. Együttműködési megállapodást kötött a költségvetési szerv közötti munkamegosztás és felelősségvállalás rendjéről, valamint módosította a Ludányhalászi Község Roma Nemzetiségi Önkormányzattal kötött megállapodást.

A jogszabályi változások miatt szükségessé vált a Ludányhalászi Község Képviselő-testületének Hivatala Alapító Okiratának, továbbá a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Napköziotthonos Óvoda Alapító Okiratának módosítása.

Az áprilisi ülésen a képviselő-testület módosította az önkormányzat 2011. évi költségvetési rendeletét.

Döntött arról, hogy pályázatot nyújt be ÖNHIKI támogatásra.

Felülvizsgálta a szabálysértési rendelkezéseket tartalmazó önkormányzati rendeleteket, valamint az önkormányzat vagyonáról és vagyongazdálkodás szabályairól szóló rendeletet.

A kistérségi társulás keretében működtetett Gyermejköltségi és Családsegítő Szolgálat házi segítségnyújtás, jelzőrendszeres házi segítségnyújtás közösségi finanszírozására vonatkozó megállapodást jóváhagyta.

(A képviselő-testületi üléseken készült jegyzőkönyveket teljes terjedelmükben a <http://ludanyhalaszi.hu/jkv.html> - internetes oldalon tekinthetik meg)

ÖKOSAN-OKOSAN

Nehéz okosat mondani.

Amikor telefonadóra, csekkadóra, biztosításadóra kell figyelniük.

(Nem beszélve a dugódíjról, kapadíjról stb.)

Amikor hasonló címetek olvasunk fogyasztói társadalmunkról:

„A boltkórosság felemészti az életünket.”

„A szeretet szemete - csomagoljunk vagy sem.”

„Felszabadító lomtalanítás - lelkileg is felszabadít.”

Újabb: Bisfenol-A nevű veszélyes vegyi anyagról írnak, ami szivárog a műanyag edényekből, palackokból, de a cumisüvegből, sőt az ivóvízvezetékekből is.

Aggódásból eddig sem volt hiány:

-Kimehetünk-e már a napra az árnyékból a strandon?

-A kávéba édesítőt, vagy cukrot tegyünk-e, attól függően, hogy a ráktól, cukorbetegségtől, vagy elhízástól félünk jobban? Stb.

Felmerül a kérdés? Tudunk mi még tenni valamit? Lehet okosat mondani?

Mindenki saját helyén - elsősorban szülőként-, tegyen az „arany középút” megtalálásáért.

Úgy érzem, a táplálkozásban tudjuk leginkább kikerülni az import árukat, ha házilag előállítjuk a család zöldség-, gyümölcs-, netán húszükségletét.

Az energiatakarékosság, környezetvédelem terén is irányítson a jól ismert szlogen: ”Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan.!”

Közös célunk az egészség megőrzésével tisztas öregség megélése. További jó egészséget!

Végh Kornélné

Sorsok, emberek

32 éve Ludányhalásziban, a betegek szolgálatában – avagy beszélgetés dr. Járosi János háziorvossal.

„Az egészség a legnagyobb kincsünk” – tartja egy mondás. Az, aki ezt segít megőrizni, az a legértékesebb ember. Szerkesztőségünk úgy gondolta, hogy itt az ideje megszólaltatni, dr. Járosi Jánost, aki mindenkinek igyekszik segíteni, mindenkinek van egy kedves mondata, amely egyrészt megnyugtató, másrészt gyógyító hatású, a felírt pirulákon kívül. Én sem szeretek orvoshoz járni, de most egy kellemes délután beszélgettem a doktor úrral. S ezt most megosztom az olvasókkal is.

- Hogyan került az orvosi pályára?

- Öt-hat éves koromban skarlátos lettem. Akkor Vass doktor bácsi, aki akkor odaadóan kezelte, szinte példaképpé vált. Mindennap jött, megvizsgált, igaz injekciót is kaptam sokáig, mégis meghatározó élmény maradt. 1959-ben az általános iskola elvégzése után vegyipari technikumba szerettem volna menni, mert érdekelt a vegyészet és a kémia. Sajnos felvételt nem nyertem, mert apámnak hentesboltja volt Rákospalotán, ez akkor nem tartozott „megfelelő” származás közé, így kerültem az újpesti gimnáziumba. Sok minden érdekelt, de egy kedves, fiatal biológia tanár megszerettette velem a biológiát és a latint. Az érettségi után két álmodom volt: vagy orvos leszek vagy vadászpilóta. Maximális pontszámmal felvettek az orvosi egyetemre. A hat év alatt rengeteget tanultam és dolgoztam is. Anyám halála után és két testvérem mellett több lábon kellett állnom. Anatómiából tanulmányi versenyeket nyertem, ugyanakkor korrepetálásokat vállaltam jó pénzért és utolsó évben mentőtisztként dolgoztam a fővárosban.

- 32 éve él Ludányhalásziban, hogy került ide Rákospalotáról?

- Az egyetem után idegsebész akartam lenni, de egy barátom lecsábított Somogyba, ahol ő háziorvos volt, hát beleszerettem a munkába. Pályáztam állásra a Fejér megyei Pusztagegresre, a Nógrád megyei Kazárra, Rimócra és Kisterenyére is. Az utóbbira esett a választásom. Akkori feleségemmel ott kaptunk állást és lakást 1969-ben, s 9 évig tartott az ottléteünk és a házasságunk is. Új feleségemmel úgy döntöttünk, hogy új életet kezdünk, új helyen. Így telepedtünk le Szarvason. Nehéz időszak volt. Nemcsak a város egyharmada, hanem 500 tanya is hozzám tartozott, amelyeket rossz időben sem kocsival, sem gumicsizma nélkül nem lehetett megközelíteni. 1980-ban feleségem terhes lett, ekkor olvastam egy hirdetést, hogy Ludányhalásziban háziorvost keresnek. Eljöttünk s beleszerettünk a faluba. Örültünk, hogy közel lehetünk apósomékhöz, akik Salgótarjánban éltek. Az akkori tanácselnök – Szigeti László – nagyon szívélyesen fogadott, s mindenben segítségünkre volt. Rendbe tetette az addig romos szolgálati lakást és rendelőt. Az udvart és a kertet évekig tisztogattam, rendeztem, hogy a mai állapotát elérje. A gyerekeim itt nőttek föl, itt sétáltatták a kutyát, itt tanultak meg korcsolyázni, úszni. Ideális hely egy családnak. Többször hívtak vissza Kisterenyére, de nemet mondtam, mert szeretek itt élni és dolgozni.

- Ludányhalászi mellett Nógrádszakált és az Ápoló Gondozó Otthont és Rehabilitációs Intézetet is ellátja. Milyen kihívásokat tartogat ez?

- Szinte semmilyen. Ludányhalásziban kb. 1200, az Otthonban kb. 400, Nógrádszakálban pedig kb. 600 páciensem van. Ludányban és az Otthonban mindennap rendelek, Nógrádszakálban pedig heti két alkalommal, kedden és pénteken. Mivel emberszerető és segítőkész embernek tartom magam, így viszonzásul megkapom a megbecsülést a betegektől. Soha, semmilyen konfliktusom nem volt az elmúlt évek alatt. Nekem mindegy, hogy gyerek, öreg vagy értelmi fogyatékos sérült, mindenkit egyformán a legjobb tudásom szerint kezelek. Büszke vagyok arra, hogy akit csecsemőként is én kezeltem, az visszahozza hozzám a gyerekeit is gyógyítani. 1995-től vállalkozóként, majd 2000-től a megalakult JÁCIN BT. keretein belül vagyok háziorvos.

- Mit gondol a falu lakóinak egészségéről?

- Sajnos nagyon sokan már csak akkor jönnek, ha már nem tudnak elmenni dolgozni. Pedig a megelőzésre érdemes lenne tudatosabban odafigyelni, s a felvilágosításokat, beszélgetéseket megfogadni, a szűrésekre eljárni. Érdemes lenne visszafogni az alkohol és a nikotinfogyasztást, ami sok betegségért felelős, pl. a szájüregi rákéért. Egyeseket figyelmeztetni kell, hogy ne szedjenek nyakra-főre gyógyszert,

Sorsok, emberek / Helyi érték

mert a szomszédasszony azt tanácsolta. Mint az országban máshol is, nő a cukorbeteg és a magas vérnyomásban szenvedők száma.

- Felesége dr. Cinke Gizella, elismert fogorvosnő. Ilyen orvos házaspár gyerekei követték-e szülei példáját?

- A legnagyobb lányom – első házasságomból – közgazdaságtant tanult. Ő egy éve informatikus férjével Németországban él. Lovaglással és lovászattal foglalkozik, emellett intenzíven tanulja a németet. A fiam pszichológiát tanult, de diplomás munkanélküli lett. Így egy banknál helyezkedett el, mint informatikus. A másik lányom angolt és kommunikációt tanult, s most nyelviskolában tanítja az angol csínját-bínját. Ami mindhármukban közös, a mozgás szeretete, mindannyian síbajnokok.

- Bár már nyugdíjas, hogyan képzeli a jövőt? Mivel tölti szabadidejét?

- Addig, amíg fizikailag és szellemileg bírom, addig dolgozni szeretnék. Szabadidőmben úszom, kerékpározom, szörfözöm, síelek. Imádunk utazni, szinte bejártuk egész Európát és jártunk Afrikában is. Nekünk ezek az emlékek a legnagyobb kincseink. S tervbe vannak egyéb úticélok is.

Nagy bánatomra, a doktor úr megkért, hogy ne készüljön fénykép. „Aki akarja látni, menjen el a rendelőbe.” – viccelődött. Pedig az őszes halántéka ellenére simán letagadhatna 10-15 évet.

Kedves Doktor Úr!

Köszönöm, hogy időt szakított rám, s hajlandó volt mesélni. A munkájához kívánok sok erőt és egészséget, s kívánom, hogy tervei és álmai valóra váljanak.

Bódiné Fenyvesi Mónika

Hídtól hídig

Verőfényes tavaszi napsütés köszöntött március 17-ének reggelén arra a maroknyi csapatra, mely biciklit ragadva útnak indult a nagy nógrádi táj dimbes-dombos vidékeinek bebarangolására. A majd 30 fős társaság, a „hídtól hídig” mottó égisze alatt fogyasztotta a poros út kilométereit legelső állomásáig, a rárósi Madách hídig, ahol egy rövid történeti ismertető és csoportképzés után, már pörögtek is tovább a fogaskerekek észak irányába következő úti célunk, Alsósztrégova felé. A Madáchok ősi fészkében kegyelettel adóztunk Madách Imre síremléke előtt, megemlékezve a nagy drámaíró életéről és arról, hogy idén 150 éve annak, hogy megjelent az Ember tragédiájának első kiadása, melyet Madách az alsósztrégovai kastélyban írt meg. Röpke pihenő után, biciklis társaságunk még mélyebbre hatolt a Felvidék gyönyörű vidékein, mígnem elértük az egykor bortermeléséről híres kisközséget, Nógrádszentpétert. Itt megcsodálhattuk a XIII. századi eredetű, eredetileg Szent Péter tiszteletére emelt evangélikus templomot, majd a falu határában tábort verve, jól megérdemelt nyársalásba fogtunk, amiután energiával feltöltődve kezdtük meg hazafelé tartó utunk. Bussán majd Csaláron folyékony muníciót is magunkba töltve indultunk tovább a „hídig” a Pöstényt és Petőt összekötő, Molnár Katalinról elnevezett folyami átkelőig. Öt óra magasságában ért haza megfáradt csapatunk, egy újabb élményekkel teli biciklitúrát hagyva a háta mögött.

Vállalkozói szellem

Verszab 2009 Kft - beszélgetés Klincsek Jánossal

Kis falunkban számos olyan személy él, aki észrevette, hogy mi hiányzik a faluból, a kistérségből, vagy a megyéből, és úgy döntött, hogy a saját lábára áll. Döntésük mindenképpen jó volt, hiszen ezek a tevékenységek jelentik a megélhetést családjuk számára. Egy sorozatban szeretném bemutatni a Ludányhalásziiban működő vállalkozások múltját és jelenét. Májusban a Verszab 2009 Kft tulajdonosával, Klincsek Jánossal beszélgettem.

Mivel foglalkoztok a vállalkozás kereteiben?

Édesség nagykereskedelemmel foglalkozunk Nógrád-, Heves- és Pest megyében. Csoki, chips, nápolyi, cukorka, rágó, sütemény, energiaital és még sok édesség kategóriába tartozó termék sorolható az általunk értékesített áruk közé.

Milyen út vezetett a vállalkozóvá váláshoz?

Karosszérialakatosként végeztem, de ebben a szakmában csak fél évig dolgoztam, majd egy szécsényi vállalkozóhoz mentem, ahol 10 éven keresztül kamiont vezettem. Innen 2000-ben kerültem a Wrigley Hungária Kft-hez, mint területi képviselő, és 2006-ig dolgoztam itt, egyéni vállalkozóként. 2006-ban pedig egy vállalkozásba kezdtünk, Nógrádgum Bt névvel. Ekkor csak rágógumi nagykereskedelmével foglalkoztunk és szinte csak Nógrád megye határain belül. 2009-ben a feleségemmel úgy döntöttünk, hogy bővíteni fogunk, megalapítjuk a Verszab 2009 Kft-t és nem csak rágógumival, hanem egyéb édességekkel is foglalkozunk majd. Jelenleg öt, különböző méretű autóval szolgáljuk ki a vásárlóinkat és 2010-ben került hozzánk a ludányi fagyizó is.

Milyen cégekkel álltok kapcsolatban? Kik a vásárlóitok és honnan szerzitek be a termékeket?

Körülbelül 1200-1300 vásárló partnerünk van. Ezek között vannak független kisboltok és franchise üzletek, kocsák, éttermek, valamint benzinkutak. Olyan vásárlónk nincs, akit csak mi látunk el, mert minden kereskedő keresi a legolcsóbb megoldást. Csak Nógrád megyében 7-8 versenytársunk is akad. Szerencsére ma már elmondhatjuk, hogy ők tőlünk kisebb forgalmúak, általában csak egyszemélyes értékesítők, mi pedig már öten dolgozunk a vállalkozásban. Ma már beszállítónk is sok van, az ország minden területéről. Ezek gyártók vagy importőr cégek. Szerencsére elértünk egy olyan forgalmat a versenytársaink mellett, amely miatt már megkeresnek minket ezek a beszállítók, és nem csak nekünk kell őket keresnünk.

Beszerzéstől a kiszállításig hol tároljátok a termékeket?

Árubeszerzés után a termékeket az autókban tároljuk, amíg a megrendelőhöz nem kerülnek, külön raktárunk nincs. Az autók klímásak és a rakterüket is tudjuk hűteni, bár ez nem mindig szükséges. A könnyen olvadó csokik igényelnek csak hűtést, bár ezekre a nagy melegekben lecsökken a kereslet.

Milyen terveitek vannak a jövőre nézve?

Sajnos érződik egy forgalmi visszaesés a vásárlóinknál az elmúlt 2-3 évben. Mindig új termékeket vezetünk be, és ezekkel kompenzáljuk a visszaesést. Az autókat GPS-szel szereltük fel a munka megkönnyítése érdekében és most fogunk bevezetni egy számítógépes programot a számlázáshoz. Megtalálhatók vagyunk az interneten és a napokban indul a webáruházunk is.

Ennyi munka mellett jut idő a kikapcsolódásra?

Nagyon ritkán van időnk kikapcsolódnunk. Az volt az álmom, hogy veszek egy quadot, ami sikerült is, de harmadik hete csak áll egy helyben. Nekünk a munka a héten nem öt napból, hanem hétből áll. A gyerekek, a 12 éves Veronika és a 9 éves Szabolcs miatt viszont kötelező néha megállnunk és egy-egy kirándulás alkalmával kikapcsolódnunk. A sok tennivaló mellett viszont elégedettek vagyunk, mert mindent, amink csak van saját erőnkéből értük el.

Simon Gábor

Helyi érték

Ünnep Napok: Egyben

Ritka az ember életében, hogy egy és ugyanazon napon egyszerre három ünnepet is ül. Községünk életében is ez lesz az első, hogy a Falunapot, [II.] Elszármazottak Találkozóját és az 1960-ban felépült iskola, 2005-ig végzett osztályainak az osztálytalálkozóját is egyszerre tartjuk.

Az Elszármazottak Találkozóját maguk a szülőfaluból „kirepültek” kezdeményezték, a 2006-ban megválasztott képviselőtestület felé, akik ezt 2008-ban, nagy-nagy összefogással meg is valósították. Most, négy év elteltével, pár nap múlva, a II. Találkozóra kerül sor, mellyel célunk ma már kettős! Szeretnénk hinni, hogy az egyre mélyülő gazdasági válság ellenére is hagyományt tudunk teremteni, s ezáltal szorosabban tudjuk fogni mindazoknak felénk nyújtott kezét, akiket az élet itthonról elsodort, de sok-sok más teendőjük mellett mégis időt szakítanak arra, hogy falujuk hívó szavára – akárhol élnek is a világban – eljönnek, vagy csak egy pár leírt sorral, netán egy rövid telefonnal tudatják felénk, hogy lokálpatriotizmusuk, honvágyuk e föld iránt, töretlenül megmaradt.

Talán nem is véletlen, hogy másodikként említem az „össz” Osztálytalálkozót, mely joggal kaphatta volna az Iskolai Találkozó elnevezést is, hisz remélhetőleg minden osztály, amely az iskola alapításától végzett, találkozni fog e jeles napon. Az ötlet a polgármester úrtól ered, az aktualitását pedig az adja, hogy az iskola fenntartása – előreláthatólag jövőre – az önkormányzattól átkerül az államhoz. S ezért is talán, utoljára mondhatjuk tiszta szívből azt, amit egykoron Ady: „... Én iskolám, köszönöm most neked...”

Igaz, én félig-meddig kívülről vagyok, de engedjenek meg egy építő jellegű kritikát és javaslatot egyben. Tisztelet a kivételnek! Miért vártak ezzel eddig? Miért nem kezdték előbb? – S mielőtt szemére vetnének bármit is egymásnak, inkább fogadják meg, hogy ezután másként lesz! Bízják meg a most felkért osztálybizalmi, hogy a jövőben Ő „trombitálja” össze meghatározott időnként a társaságot! Hisz egy régi kínai mondás is azt tartja: A leghosszabb út is az első lépéssel kezdődik.

S hogy miért hagytam utoljára a Falunapot? Higgyék el, bármit mondanék, megállná a helyét, mert igaz volna. Ám, keresve a szavakat, legjobban talán akkor járok közel érzelmileg az egészhez, ha azt mondom: mert teret biztosít ahhoz, hogy az előző kettő benne összeforrva, összeolvadva, olyan legyen, mint egy nyíló virág. Ahol a szirmok óvó ölelése biztosítja az új élet rejtekét.

És mi sem akarunk egyebet, csak annyit, hogy ezen a mára már hagyománnyá vált napon, mind többen nyújtsák majd kezüket egy „Isten hozott”-ra, egy rokoni, baráti ölelésre, s remélhetőleg arra, hogy aki ide eljön, legyen az elszármazott, vagy itthon élő, érezze azt, amit Tamási Áron oly gyönyörűen megfogalmazott: „Azért élünk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne.”

Brunda József

Gyuri bácsi történetei

Eleget panaszkodunk, szomorkodunk. Mosolyogjunk is egy kicsit!

Egyik jóvágású, magas, kisportolt alkatú, ráadásul jól fizetett állással rendelkező, diplomás fiatalember – mesélte -, elhatározta, hogy megnősül.

Két lány tetszett neki egyszerre. Mi tagadás: ebbe is, abba is beleszeretett.

Egyikük: Éva, kifejezetten széke, Barbie-alakú, ragyogón széplány. A másik: Mária, fekete hajú, mellbevágón csillogó szemű, Évánál kissé teltebb, ennek ellenére meghökkentőn karcsú nő.

De hát, két lányt csak nem vehet feleségül! Melyiket válassza?

Vallásos férfi volt, bár akkoriban nem gyakorolta a vallását. Most a nagy lelki tusa közepette beórlalkodott a régi, fiatalabb korában megszokott, jól ismert templomába. A legutolsó, az ajtóhoz legközelebbi padba ült. Fejét a támfalára hajtva sokáig imádkozott. Ki tudja hányadik Miatyánkot mondta el, s kérte Isten, Jézus vagy valamelyik szent segítségét a saját szavaival is, válasz, sugallat, semmi sem érkezett.

Csalódottan csapta fel a fejét.

Szeme akaratlanul a díszes, ólombetétes ablakra tévedt, amelyen ezt a feliratot olvasta: Ave Maria.

* * *

A feleség a tükör előtt nézegeti magát.

- Már megint ez a tükör! – zsémbeskedik. – A ruhám feszül. Híztam. A szemem körül szarkalábak.... Legalább te mondj valami szépet! – fordul a nem messzire álló férjéhez. – Mint régen tetted, amikor még udvaroltál nekem.

- Örülj, hogy szemüveg nélkül is látsz – vágja oda a férje. – Nincs még műfogsorod.

Nógrádi Kovács György

Családtörténet

A felső-ludányi Pusztá család III/II.

...1723-ban tűnnek fel az első ragadványnévvel illetett Puszták; Pál és Ádám, akik valószínűsíthetően testvérek voltak és a Lőrík ághoz tartoztak. Pál az 1720-as évek közepéig (ugyanakkor nem kizárható, hogy még tovább is – források hiányában azonban ez nem bizonyítható) Ludány legmódosabb gazdája volt. Gazdaságában több ígás ökör, ló, tehének, sertések és bárányok voltak, ezen kívül pálinkafőző üsttel és méhkasokkal is rendelkezett, melyek csak elvétele akadtak ezidőtájt a községben. Az 1728-as országos összeírás idején mind Ádámot, mind Pált 1/4 telkes gazdának írják össze, akik 16 pozsonyi mérő szántóval (kb. 9600 n.öl) és 3 embervágó (kb. 3 hold) réttel rendelkeztek. Rajtuk kívül ekkor találkozni még (az 1700-ban megjelenő) Jánossal és (az 1724-es összeírásban felbukkanó) Mátyással is, akik hasonló nagyságú területeket bírtak. Az 1730-as évek közepére valamilyen negatív hatás érthette Pált, hiszen ekkorra közel felére apadt le a vagyona, ugyanakkor a javadalom csökkenés az egész község lakosságát érintette; 1725-höz viszonyítva, 1734-re 18%-kal csökkent a falusiak összvagya.

Ha a Végheknél azt állítottuk, hogy nagy nehézségbe ütközünk a dicális és az anyakönyvi adatok szinkronizálása kapcsán, akkor elmondhatjuk, hogy a Puszták esetében ez hatványozottabban igaz, hiszen egy közel dupla méretű famíliával van dolgunk. Az egyházi anyakönyvi adatokat vizsgálva, a szécsényi születési matrikulában már 1734-ben találkozni ilyen vezetéknevűvel; ekkor Pusztá István és neje Szmolár Anna jelenik meg a megsárgult lapokon. Ugyanezen évben a rovás összeírásban is megjelenik István, így kijelenthetjük, hogy itt egy személlyel van dolgunk. 1741 után viszont már nem találkozni ezzel a házaspárral, így vagy meghalt még ez előtt István, vagy a neje halt meg és újránősült, esetleg nem született több gyermekük. A felső-ludányi anyakönyv első, Pusztákra vonatkozó bejegyzése már rögtön a könyv első oldalán megtalálható; 1741. január 24-én született meg Márton és Varga Katalin leánya. Mártonnal ekkor találkozunk először, neve a korábbi összeírásokban nem szerepel.

Az 1734-es rovásjegyzék az alábbi famíliabelieket sorolja fel: Pál (Lőrík), Ádám (Lőrík), Mátyás, György, (fenn említett) István, Pál és Gergely. Utóbbi négy ekkor jelenik meg először, így jelenlétükre számíthatnánk 1741 után is. A kapcsolódási pontok megtalálását ugyanakkor nehezíti, hogy az 1740-es években 11 Pusztá családfővel találkozni, melyből nagy bizonyossággal csak Pál azonosítható be. Az 1745/46-ban készült rovás összeírásban is mindössze 8 Pusztá adózó családfő van megemlítve.

Érdekes módon a nemzetség nagyságához képest, csekély szerepet töltöttek be a Puszták a falu vezetésében (megjegyzendő, hogy csak töredékes adatok állnak rendelkezésünkre, vagyis nem minden évből vannak meg a falusi bírók/tisztségviselők nevei, így a későbbiek során újabb adatok kerülhetnek elő). Eleddig mindössze 9 évből vannak adataink, mikor is valamilyen tisztséget egy Pusztá látott el Ludányban:

1716 – Pusztá[i] Mihály ludányi bíró

1718 – Pusztá János ludányi bíró

1770 – Pusztá Pál esküdt

1802 – Pusztá Antal felső ludányi törvénybíró

1804 – Pusztá Márton felső ludányi törvénybíró

Pusztá János esküdt

1805 – Pusztá József ludányi bíró

Pusztá Antal és id. Pusztá Pál esküdtek

1826 – Pusztá Pál kis felső ludányi bíró

Pusztá Ádám esküdt

1828 – Pusztá József alsó ludányi bíró

1852 – Pusztá Pál ludányi elöljáró

(folytatjuk) K,K

(Az egyes családágak kutatásához, a Nógrád Megyei Levéltár honlapján megtalálható Felső-ludányi plébánia 1741-1895 közti anyakönyveinek digitális változata használható: http://www.nogradarchiv.hu/id-672-j_egyhazi_anyakonyvi_adatbazissal.html)

Sport

Még szerencsénk sincs!

A tavasz felváltotta az álmos telünket, de már tovább is állt, itt a jó idő, itt a NYÁR! A sportegyesület is belevágott a szokásos programjába, a meccsekbe. Március 3-án Magyar Kupa meccset játszottunk Karancsalja (Megye 2) csapatával. Sajnos az erőfölények nem voltak kiegyenlítettek és a karancsaljai csapat folyamatos támadásait nehezen akadályozták meg a labdarúgóink, így 12-2-re kikaptunk. A kupában való szereplést jövőre is szeretnénk folytatni.

Csapatunknak sikerült megoldani a „kapuban tátongó űr” kérdését, két kapust is sikerült leigazolnunk, így ezen a poszton nem szenvedünk hiányt. Balszélre sikerült egy jó játékost igazolnunk. A következő emberek kerültek így a csapathoz: Sznak Zsolt (kapus), Nyerges József (kapus), Tresó József (balszélső). Elindult a tavaszi forduló, aminek nagy reményekkel és kihívásokkal indultunk neki, de hát a szerencse...! Jó, a focit nem szerencsére, hanem góllal játsszák, de kell egy kis szerencse. Sok olyan meccs volt, amin nekünk állt a zászló, de sajnos vereség lett belőle. Reméljük ezen a hátralévő 5 meccsen mellénk áll a szerencse és jó eredményeket érhetünk el.

Május 5-én a Ludányhalászi Öregfiúk- Ludányhalászi SE játszott egy barátságos meccset. Jó idő ígérkezett az összecsapásra, aminek persze mindenki örült is. 90 perc „csata” után 1-3 arányban nyert a Sportegyesület, de le a kalappal az Öregfiúk csapata előtt is. Mind a két fél nagyon jól érezte magát a meccsen és megállapodtak, hogy nyáron is „összecsapnak”.

Nagyon jóleső érzés látni mennyien vannak lent a hazai meccseinken és szurkolnak nekünk. Örülünk ennek és bízunk benne, hogy a nyár beindulásával még többen lesznek kíváncsiak a hazai viadalainkra.

Végh Tamás

A bajnokság állása a 21. forduló után					
1.	BMSC	17	2	2	53
2.	SZÉCSÉNY VSE II.	15	4	2	49
3.	UNICUM FC.	15	1	5	46
4.	DOBOSKÚT SK. NÓGRÁDSIPEK	13	2	6	41
5.	KÉTBODONY SE.	11	6	4	39
6.	IPOLYTARNÓC SE.	10	7	4	37
7.	CSITÁR SE.	9	3	9	30
8.	KSE BECSKE	9	2	10	29
9.	NÓGRÁDKÖVESD SE.	8	2	11	26
10.	HERENCSENY SE.	7	5	9	26
11.	LUDÁNYHALÁSZI SE.	6	0	15	18
12.	NOGRÁDMARCAL SE.	5	2	14	17
13.	NAGYLÓC SE.	1	2	18	5
14.	GALGAGUTA SE.	törölve			

Hajrá LSE!!!

Ludányhalászi Hírmondó

Kiadja és előállítja: Ludányhalászi Önkormányzat
Felelős kiadó: Kovács Imre polgármester
Tel: (32) 556-020

Főszerkesztő: Kovács Krisztián
Felelős szerkesztő: Végh Imre
Szerkesztőbizottság: Bódiné Fenyvesi Mónika, Brunda Dániel, Brunda József, Lelovics Tamás, Simon Gábor, Végh Kornélné, Végh Tamás

Email: ludanyhalaszihirmondo@gmail.com
Honlap: www.ludanyhalaszi.hu/hirmondo

Mókás aforizmák

Kellemetlen, ha két ember veszekszik, s nekünk végig kell hallgatnunk, miket vernek egymás fejéhez, de még nagyobb baj, ha nem magyarul teszik azt, s mi nem értjük, hogy milyen mocskokat szórnak egymásra.

Ha nemcsak a mások, a saját botlásainkat is kinevetnénk, állandóan röhögnénk.

Van, akit a múltja arra kötelez, hogy letagadja, van akit arra, hogy dicsekedjék vele.

A nők akkor a legboldogabbak, ha így fogadják őket: drágám, te semmit sem öregedtél.

Nógrádi Kovács György